

פרוטוקול הנהלת מרצ (החדשה) - 10.6.2018

נוכחים – שי אגוזי, חיים (ג'ומס) אורון, סוזי בכר, דור בן דור, אייל ברגמן, נמרוד ברנע, גיורא ברעם, גליה גולן, טלי גורן ספיר, אילן גילאון, בר גיסין, אמילי גרינצוויג, אבי דבוש, תום דרומי-חכים, אלעד וולף, אורי וולקובסקי, לורה ורטון, עופר ז'בנר, זהר רקפת, אורי זכי, תמר זנדברג, שני כהן, אסתר לבנון-מורדוך, מיטל להבי, גבי לסקי, דרור מורג, סאיידה סדיק מסארוה, סאלח סלאלחה, עינת עובדיה, שוש ערער, יצחק צויזנר, יורי קנדל, שוקי קרומר, יעל קריגר, מיכאל רגב, מיכל רוזין, סימה רוקח אוחיון, תומר רזניק, יניב שגיא.

מוזמנים – רן כהן

יו"ר הישיבה – פותחת – גבי לסקי (יו"ר הנהלה היוצאת). ממשיך – יניב שגיא (יו"ר הנהלה הנבחר).

גבי לסקי – ערב טוב. זו פעם אחרונה שאני פותחת את ישיבת הנהלה. כיוון שהיה מועמד יחיד שהגיש מועמדות ליו"ר הנהלה – יניב שגיא – אז ועדת הבחירות בחרה בו (מחיאיות כפיים). אני מעבירה את התפקיד ליניב שינהל את ישיבות הנהלה ואני מקווה שהעברה הזו תסמן הנהגה חדשה למרצ. יושבים פה לצדי גם יו"ר מפלגה חדשה (תמי) ומזכ"ל חדש (תומר). אין היום כיבוד בגלל צום הרמדאן ואנחנו מברכים את חברינו המוסלמים ברמדאן כרים.

תמי זנדברג – לפני שאני מעבירה את השרביט ליניב אני מבקשת להיפרד בשם כולנו מגבי לסקי, שכינה בתקופה חשובה, לא קלה, סוערת ומשמעותית. ברכות ליניב.

יניב שגיא – גם אני רוצה להתחיל ממך, גבי. השנתיים וחצי האחרונות של הנהלה היו סוערות מאד. לבי יצא אליך. לא היה פשוט לנהל את הישיבות.

לפני שנכנסים לסדר היום, יש פה לא מעט אנשים שלא מכירים אחד את השני ולא מכירים את הנהלה ואני רוצה לעשות סבב הכרות. אגיד כמה מלים על עצמי, מי אני ומה הביא אותי לכאן ומה הציפיות שלי. הבאתי דף, שמצדו האחד מי אני ומצדו השני טקסט שבחתי מתוך ספר השומר הצעיר. אתחיל בטקסט.

אני איש השומר הצעיר וזה חלק מהזהות שלי. בחרתי טקסט מתוך ספר השומר הצעיר שמשויך למאיר יערי, מראשי מפ"ם שנים רבות. הוא לא כתב אותו אלא כתב אותו אח שלו אבל הוא אימץ אותו כטקסט שלו, מפורסם מאד בתנועת השוה"צ - "בראש ובראשונה ידיים". זה טקסט מפורסם בתנועה. נכתב ב-1918. השומר הצעיר היה על פרשת דרכים. הייתה ועידה גדולה בטרנוב שבה היצריך להחליט איך מגשימים את ההווה השומרית, האם נשארים בפולין או שעולים לפלשתינה. בעקבות כל הדיבורים והמחלוקות שהיו משה וולד אחיו של מאיר יערי אחיו פרסם את המנשר הזה. הוא כתוב בשפה מאד שוביניסטית, לא מתאים לימינו אלה, ובכל זאת אני רוצה לקחת ממנו את החלק התחתון שבו שמתחיל בו: "...בחרדה אני מסתכל בקנים השומריים שלנו ששולטים בהם לא גברים, אלא מלאכי היופי והאהבה". המסר שלו, שבגלל זה הבאתי את הקטע הזה הוא: "...השומר בארץ-העברים איננו חולם בהקיץ.... יש לחיות חיי חול ועבודה במשך ששת-ימי המעשה ולחוג את שבת-המחשבה רק ביום אחד. רק בעבודה ובפעולה נקדש את שם השומרים, בסימן הריאליזם, ולא בסימן הרומאנטיקה, צריכה לעמוד עבודתנו..."

בחרתי בטקסט הזה כדי לדבר על העבודה המשותפת ולשים בצד את התקופה שבה התכתשנו בינינו ונלחמנו, וללכת את המקום שבו אנחנו מחברים את ידינו לשם הצלחתה של מרצ, שהיא הסיכוי היחידי להתנהל אחרת במציאות שבה אנו חיים, וזה גם מה שהביא אותי לתפקיד. הגעתי לתפקיד הזה אחרי הרבה שנים שבהן עסקתי בחינוך ובפעילות בחברה האזרחית. הייתי מזכ"ל השומר הצעיר, הייתי יו"ר מועצת תנועות הנוער בישראל, שליח מרכזי של השומר הצעיר וגבעת חביבה לצפון אמריקה, מנכ"ל גבעת חביבה ב-6 השנים האחרונות. אני מאמין שעתידה של ישראל הוא שותפות שוויונית בין יהודים וערבים בישראל ואני עובד על זה כמזכ"ל גבעת חביבה מזה שש שנים ואני מרגיש ממש "עד קצות הצפורניים" עד כמה פעולה זו הכרחית כדי להציל את מדינת ישראל ולקרב אותה לערכים שכל היושבים פה מאמינים בהם. הפעולה הפוליטית הכרחית ולכן רציתי להעמיד את עצמי במקום שבו אני יכול לתרום. זו הציפייה שלי מהנהלה: שנהיה קבוצה, שנפעל ביחד, וגם כשנתמודד התמודדויות פוליטיות, נעשה את זה כחברים, כשותפים לדרך. שהנהלה תהיה לא רק זירה של חידוד עמדות פוליטיות, אלא גם זירה של כוח גדול שיתמוך במנהיגות שלנו ויתמוך בחברי הסיעה ובחברינו ברחבי הארץ. אלה הציפיות שלי ואני אסיר תודה על האמון.

תמי זנדברג – אם כבר הזכרת את השוה"צ, אז יושב פה ג'ומס, ברוך הבא. אתה חבר מן המניין ואני מקווה שתבוא לכל הישיבות.

סבב הכרות (לפי סדר הישיבה באולם):

בר גיסין – יו"ר משותף צעירי מרצ. חותמת על כל מה שאמרת בתור שומרת נאמנה.
תום דרומי-חכים – עו"ד, איש טכנולוגיה, איש חינוך. מייסד ומנכ"ל הבנק הקואופרטיבי אופק.
מיטל להבי – יו"ר סיעת מרצ בת"א. מתמודדת לראשות העיר תל אביב-יפו. אני מצפה שהידע, המיומנות, הניסיון והרצון להצליח יבוא לידי ביטוי בבחירות המקומיות ואח"כ בבחירות הארציות.
לורה ורטון – יו"ר סיעת מרצ בירושלים.
מיכל רוזין – חברת כנסת.
יעל קריגר – יועצת של מיכל רוזין
רקפת זהר – חברת קיבוץ עין שמר
גיורא ברעם – חבר קיבוץ רוחמה. עובד במברשת ועושה מגבים.
פארח סמארה – יו"ר סניף מרצ כפר סבא. הערבי הראשון שהוא יו"ר בסניף יהודי.
איתן שבוס – יו"ר סניף מרצ חולון
שני כהן – תושבת תל אביב. פעילה
שי אגוזי – חבר קיבוץ מזרע. הצטרפתי לפוליטיקה כשישנתי בלילה במאהל המחאה בירושלים במלחמת לבנון הראשונה. מאז אני בפוליטיקה. מזדהה עם מפ"ם, שלי"י, מוקד, מרצ.
טלי גורן ספיר – חברת קיבוץ גזית. מאד מודאגת ומצפה מההנהלה שתהיה פה גם רוח של דברים לצד הפרוצדורה, שאני ארגיש שאני באה מגזית כדי להתחבר למהות של משהו שהוא גדול ממני.
אילן גילאון – תושב אשדוד.
ג'ומס – חבר קיבוץ להב – יו"ר מפעל דולב. אני מאמין במה שניב אמר - "דור לדור יביע אומר".
אמילי גרינצוויג – יו"ר פורום גאות של מרצ
אייל לוריא פרדס – מתמודד ברשימת מרצ בירושלים
אבי דבוש – תושב שדרות. הציפיה שלי שההנהלה תזניק את מרצ קדימה ולצד כל מה שנאמר – נוכל גם להתווכח. אחדות ולא אחידות.
סלאח סאלחה – תושב בית ג'אן. פעיל במפלגה מזה 45 שנה. פעיל בהסתדרות מזה 33. יו"ר סניף אזורי מרכז הגליל. אני מקווה שההנהלה החדשה תטפל בהצלחה בכל העניינים של מדינת ישראל.
מיכאל רגב – נשוי ליוזיה ואב לנועה ולתמי. גר בצפון הנגב. יו"ר סניף מיתר-להבים ואני כאן כדי שנמריץ את כל המחנה כדי להחליף את הממשלה.
אסתר לבנון-מורדוך – חברת קיבוץ גזית. פעילה רבת שנים מימי מפם ואילך בוועדות שונות של המפלגה, פעילה בתחום הפמיניסטי, ממייסדות פורום נשים. פעילה מאוד בתנועות המחאה נגד השחיתות כמה חודשים בעפולה ובעמקים. מקווה שנצליח להזיז את האנשים להבין שקטסטרופה בפתח ושצריך לעשות משהו.
אורי וולקובסקי – בן 18.5. יו"ר נוער מרצ. לאחרונה פעיל מאוד במצעדי הגאווה האחרונים בכל הארץ.
נמרוד ברנע – בן 32 מתל אביב. בעד סיום הכיבוש והקמת מדינת רווחה.
עינת עובדיה – בת 36. מנהלת לשעבר של לשכת זהבה גלאון. פעילה בנושא ילדים בני 3. פעילה בפתח תקווה.
גליה גולן – חברת מרצ עוד מלפני שקמה. באה דרך רצ. אני מאלה שהקימו את שלום עכשיו ואני עכשיו בלוחמים לשלום. פעילה פמיניסטית. הקמתי את הפורום הפמיניסטי במרצ. מקווה שנוכל לעבוד ביחד. מרצ היא המפלגה שלי והיא מייצגת את כל מה שאני מאמינה.
סוזי בכר – תושבת הרצליה. פעילת שמאל. עורכת הירחון הישראלי-פלסטיני. הציפיות שלי שמרצ תמשיך להנהיג את השמאל.
שוקי קרומר – מרצ רחובות.
אורן טוקטלי – בקריירה שלי יש כל מיני תפקידים ממלכתיים כאלה ואחרים. הצטרפתי לפעילות פוליטית כי אני חושב שזו הדרך לשנות. הצטרפתי למרצ כי זו הדרך להשפיע. כיום אני בתפקיד יו"ר פורום סניפים.
יצחק צויזנר – תושב תל אביב. מנסה להחזיר את תל אביב לתושביה.
עפר ז'בנר – יו"ר ותיקי מרצ. לדעתי מרצ צריכה לעסוק יותר בנושא ותיקים מאשר עסקה עד עכשיו. חוץ מזה הגיע הזמן שתהיה ראשת עיר לתל אביב.
יורי קנדל – מרכז פעילות מרצ בתנועה הקיבוצית. רן כהן שיושב כאן לימיני, ב-73 כשהוא היה במילואים קיבלנו את האוטו של המפלגה שלי"י כדי לעבור את הכביש לרמת הגולן לפני הבחירות כדי לחלק פליירים. ככה התחלתי את הפעילות.
רן כהן – אני אורח.

ואליד ותד – עו"ד. עסקתי בחינוך. אני במרצ במיוחד לקידום שותפות יהודית-ערבית אמיתית. **שוש ערער** – שמחה לחזור להנהלה אחרי תקופה שלא הייתי. בעבר גם הייתי יו"ר הועידה כמה שנים. הייתי רוצה להחזיר את הרוח שהייתה ב-1992 שהייתה רוח של התחדשות ושל עשייה ושל שינוי. ואני אחת מהבודדים שנשארה במרצ משינוי.

גבי לסקי – יו"ר הנהלת מרצ לשעבר. עו"ד לזכויות אדם, חברת מועצת העיר ת"א-יפו, וגם מקווה שתהיה לנו ראשת עיר מטעם מרצ. אני הייתי ממקימי פורום גאות.

דור בן דור – סטודנט. יועץ פרלמנטרי לשעבר של תמי. כיום יו"ר הסטודנטים.

דני דובסון – סטודנטית. פעילה בצעירים

אלעד וולף – יו"ר משותף של צעירי מרצ יחד עם בר. דובר של יו"ר המפלגה תמי זנדברג.

אייל ברגמן – חיפאי. יו"ר... של מרצ בחיפה.

סאאידה סדיק מסארוה – אני מטייבה במשולש וחברת הנהלה חדשה.

סימה רוקח אוחיון – אני מיפו ואני יו"ר סיעת מרצ בנעמת.

אורי זכי – חבר הנהלה ותיק כבר 14 שנה. מאמין בחשיבות הנהלה. יש לכולנו משימה גדולה. אני מאמין במרצ, אני מאמין שאנחנו צודקים ואני מאמין שננצח.

דרור מורג – חבר הנהלה ותיק מ-2003 ואני בן הזוג של מועמדת מרצ לראשות עיריית בת ים!

טל גולדמן – אני לא חבר הנהלה. אני אחד העוזרים של תמר זנדברג.

גבי לסקי – אני מתנצלת, לא אמרתי תודה להרבה אנשים: למזכ"ל היוצא, למזכ"ל הנכנס, לעובדי המטה שעזרו לי מאד למלא את התפקיד.

אסתר לבנון מורדוך – אני רוצה להביע משאלה, שמי שכבר הגיש מועמדות ומאד רצה וביקש את קולותינו ונבחר – שנכבד את המוסד הזה ונבוא לכל פעילות ולא נגיע רק להצבעות פורמליות.

תמי זנדברג – אני רוצה לברך את ג'ומס שאמר לי שבא לברך אותך (את יניב שגיא).

יניב שגיא – נתחיל את סדר היום שלנו מדיון פוליטי. תמי תפתח.

תמי זנדברג – ברכות ליניב ולכל חברי וחברות הנהלה הוותיקים והחדשים. זה אחד הכינוסים המלאים שראיתי ואני מקווה שנשמור על הנוכחות המלאה, השותפות והדיון. אני רוצה להזכיר שני נושאים:

א. חודש הגאווה. חודש הגאווה מסמל מעבר למאבק לשוויון ולנראות, במצעד בת"א במיוחד כשעמדתי בדוכן של מרצ ראיתי את הצועדים עם הקעקועים והשמחה והבלונים – ראיתי מדי פעם הומואים, לסביות וטרנס שעברו ליד הדוכן ופשוט ההתרגשות שאפשר היה לראות שככה זה נראה, שאנחנו עומדים במרכז העיר המרכזית, בדיוק במקום שבו לפני 20 שנה צעד המצעד הראשון. ראיתי את העמוד הראשי של ידיעות אחרונות מ-1998 עם תמונה ענקית, שבה יוסי שריד עם כובע מצחיה שהיה אחד מהפוליטיקאים היחידים שהגיע למצעד עצמו.

הייתי גאה והתרגשתי מחברים שצעדו עם המשפחות והילדים. חשבתי על הדרך שלנו במרצ – איך המון פעמים התחלנו ממשו אוונגרדי, זורקים רעיון שחושבים שהוא צודק. סיפרו לי אתמול שהייתה כתבה על מאשה פרידמן, שהובילה את המאבק הזה והייתה הראשונה שדיברה בכנסת על אלימות במשפחה, ועל עוד נושאים שבהתחלה הסתכלו עליה בצורה מוזרה שזה לא נושא מדובר. אבל ברבות הימים, תוך 20 שנה אנחנו פותחים את חודש הגאווה וזו אחת המהפכות המוצלחות שעדיין לא הושלמה. יושבת כאן מיכל רוזין שהיא יו"ר משותפת של השדולה הגאה בכנסת יחד עם עוד 3 חברות כנסת, והתסכול שכל פעם מעלים חוקים והם נופלים. זאת אחת הכנסות הגרועות ביחס לחוקים גאים, כמו לנושא זכויות אדם. אבל את הניצחון הזה של המהפכה הגאה אי אפשר למחוק ואי אפשר להחזיר אחורה.

לפני כמה ימים היינו במצעד בכפ"ס שפתח את חודש הגאווה - **בלי גדרות**, כמו שאמרנו שיקרה. אח"כ בת"א במצעד שהפך לאייקון – גם מחאתי וגם מסיבת. בהמשך החודש מרצ תהיה בכל המצעדים מירושלים, חיפה, באר שבע, חדרה, פעם ראשונה בראשון לציון בזכות סניף מרצ. כל מצעד והסיפור שלו. ולמרצ יש במה להתגאות.

ב. עזה. נושא כואב. לצערי אין לנו הצלחה בסדר היום שאנחנו מובילים מול עזה. מעל 10 שנים של סגר על עזה בתוכם התרחשו 5 "מבצעים" - מלחמות. לנו ברור שמדיניות של סגר שכולא 2 מיליון אנשים בכלא ששורר בו משבר הומנטרי, זה מה שקורה. מתוך 2 מיליון עזתים – 1 מיליון נסמכים על ארגוני סיוע לאוכל, חשמל, טיפול רפואי חסר, מים נקיים. המצב גורם להתפרצות אלימות מדי זמן. פעם זה טילים ופעם זה עפיפונים ופעם זה הפגנות. בעשרת השבועות האחרונים ראינו הרג מחריד של פלסטינים שמסכן את היציבות באזור ועלול לגרום להידרדרות האזור. אחרי צוק איתן מבקר

המדינה קבע שטרם המלחמה לא נעשתה שום חשיבה מדינית. עברו כמעט ארבע שנים ורק היום היה הדיון הראשון בקבינט שאמור היה לעסוק במשבר ההומניטרי. לנו ברור מה שצריך לעשות. שמענו דיווחים מתוך עזה ואותנו בעיתונות על כוונה להודנה והסכמה להפסקת אש ואלימות והסכמה על שקט. אח"כ ברור שצריך בטווח הקצר לבצע הקלות הומניטריות בסגר ואח"כ לטווח הארוך בסיוע גורמים בינלאומיים לפעול להסרת הסגר. בלי זה לא יהיה שקט. זאת עמדת מערכת הביטחון. היא נשמעת בחדרים סגורים בקבינט, בהערכות ומדי פעם דולף לעיתונות. הליכוד שואל מה הם שותים במים שהם נעשים שמאלנים... התשובה היא שהם פשוט פוגשים במציאות. ראשי הרשויות בעוטף עזה שנאבקים על הכנסת עובדים מעזה לישראל לעבוד בקיבוצים, במושבים ובמועצות האזוריות כי הם מבינים שאם השכן רעב – לך לא יהיה שקט. זו תובנה בסיסית. היינו בדרום 4 פעמים בחודשיים האחרונים. היינו פעם ראשונה יום לפני ההפגנה, לפני פסח. מיכל, מוסי, עיסוואי. הזהרנו שזה מה שיכול לקרות. אח"כ היינו יום אחרי העברת השגרירות האמריקאית לירושלים, שנהרגו בו 62 פלסטינים בעזה. היינו שם שוב אחרי הלילה הקשה של טילים עם אילן. המסר היה אותו דבר: אם השכן יהיה רעב – לנו לא יהיה שקט. אין דרך אחרת מלבד הובלת מתווה להסרת הסגר, להקלות הומניטריות ולחיים בכבוד משני צדי הגבול. אבי דבוש נשא את המסר הזה כתושב שדרות. נפגשנו עם ראשי מועצות, עם ראש מועצה מקומית אשכול, עם ראש מועצה מקומית שער הנגב, עם תושבים בקיבוצים, במושבים, בשדרות ונמשיך לחזור על המסר הזה בכל מקום: בכנסת, ברחוב ובהפגנות בעוטף עזה, בכל מקום שבו תינתן לנו במה. התביעה שלנו זה לעשות את הדברים עכשיו ולא אח"כ שיהיה מאוחר מדי, אחרי שיישפך עוד דם, לא אחרי עוד סבב מלחמתי, לא אחרי שהייאוש יגבר, כי בסוף מגיעים לאותה מסקנה – מנהלים מו"מ ישיר או עקיף עם החמאס. התביעה שלנו לעשות את זה עכשיו ולא אחר כך. יש לנו תסכול מהעברת המסר הזה אבל מצד שני יש לנו סיפוק מהידיעה שהמסר מחלחל ונופל על אוזניים קשובות, גם בקרב ראשי הרשויות וגם בקרב תושבי עוטף עזה. בסקר ששודר ב"פגוש את העיתונות" - 41% תומכים בהקלות הומניטריות בעזה (לעומת 28% שתומכים בהמשך משטר צבאי). כלומר, הציבור הרחב תומך במסר הזה והוא אתנו. טוב לדעת שהקול שלנו חשוב כי הוא צודק והוא גם משפיע והוא אפקטיבי.

עינת עובדיה – אני רוצה להתייחס דווקא לפן של הפרוצדורות באופן שבו התכנסנו כאן היום. אישור ששלחו לנו במייל.

יניב שגיא – קודם ננהל את הדיון הפוליטי ואח"כ נתייחס לדברים האלה.

גליה גולן – בדיון הפוליטי אני מסכימה עם כל מילה של תמי. אני גם שמחה שעלה נושא ההדברות עם חמאס.

נושא נוסף לא פחות חשוב מהנושא של עזה – הנושא של אזור C והסיפוח הזחול. במיוחד עכשיו יש שם מאבק חדש על ח'אן אל אחמר. זה עוד ניסיון להוציא את הבדואים ממקום שפעם המדינה שמה אותם שם, מול ההתנחלות של כפר אדומים. זה מאבק יום יומי. לוחמים לשלום נהיה שם ורציתי שגם מרצ תהיה שם.

אבי דבוש – חודש הגאווה. אני גאה במרצ כתושב שדרות. היינו 4 פעמים במשלחות מכובדות. זה לא קרה באף מפלגה אחרת בחודשיים האלה וזה מאד משמעותי. זה אשראי שנצטרך לפרוע ואנחנו צריכים להמשיך להיות שם. זה חלק מההתחדשות של מרצ ואני מאד מודה לאנשים פה, חברי הכנסת ואחרים, יורי ואחרים שבאו לסירורים האלה. לא הזכרנו וזה מאד חשוב, נפגשנו פעמיים עם אלון שוסטר, ראש מועצה אזורית שער הנגב, נפגשנו עם גדי ירקוני, ראש מועצה אזורית אשכול, אבל גם נפגשנו עם ראש עיריית שדרות והסגן שלו, שהם אנשי ימין - ליכוד והבית היהודי, והם פתחו, ערב פסח, את בית העירייה במיוחד בשבילנו. זה גם סמן וכוון מאד משמעותי לדרך שאנחנו עושים ומתבססים גם במקומות שלא היינו רלוונטיים ומשמעותיים בהם בשנים שעברו. בשדרות נפוץ המקומון דין וחשבון. אנחנו מופיעים שם פעם אחרי פעם בתור ידיעה. זה דבר מאד משמעותי. המאבק הגאה הוא מופת, אם כי יש לנו עוד כברת דרך, אבל הדיון הזה היום הוא דיון על אפו וחמתו של ביבי. שנים שהוא לא רצה שיתקיימו דיונים כאלה. זכיתי, במהלך צוק איתן להוביל את התנועה לעתיד הנגב המערבי, וכל מה שביקשנו הוא את הדבר הזה - שיבואו וידברו אתנו, התושבים הפטריטיים של עוטף עזה ושל הנגב המערבי, שמאמינים בעתיד של המקום הזה ולא היה שום קשר לדבר הזה ולא היה קשר לאסון ההומניטרי למרות שהדברים היו כתובים על הקיר: אנחנו חזקים ואנחנו יודעים שרק כוח יעזור ואם לא כוח – אז עוד יותר כוח ועוד כוח. ובסוף מגיעים למסקנות האלה, מאוחר מאד, ולפעמים מאוחר מדי לאלה שנהרגו, גם בצד של עזה וגם בצד שלנו. מאוחר מדי להרבה ילדים שלנו, וגם שלי, שנשאר שרוטים מהמצב. אבל עדיין זה לא מאוחר מדי. עדיין אפשר

לעשות שינוי. אני מבקש מכם, אנחנו צריכים את הידיים והרגליים של כולכם (כדברי יערי בפתיחת הישיבה) בימי שישי בצומת יד מרדכי ובאירועים אחרים שאנחנו עושים. תבואו לבקר. תשאלו אותי מה אפשר לעשות. תבואו לראות את הדברים בעיניים ותהיו חלק מהמאבק הזה וחלק מהקול הזה כי הדבר הזה מאד נחוץ. אנחנו צריכים הרבה יותר כוחות כדי להשפיע בצורה הרבה יותר משמעותית. תודה למי ששותף.

סימה הוקח-אוחיון – אבי סיפר שהיו סיורים וביקורים בעוטף עזה של ההנהלה ושל הסיעה. אני רוצה לבקש בשם חברי ההנהלה שעובדים - כאשר מקיימים סיורים כאלה – תתחשבו בזה שאנחנו עובדים, אולי תעשו אותם בימי שישי או אחה"צ כדי שנוכל להצטרף?

אורי זכי – בהקשר של עזה, שמעתי הבוקר את שר החינוך, שהוא ראש הממשלה בפועל, שאמר – הומניטרי תמורת הומניטרי. כלומר: קודם כל גופות החיילים (הוא אמר את הדברים בסדר הזה) ורק אח"כ שני האזרחים השבויים בעזה, וללא התקדמות בנושא הזה הוא לא מוכן לשום התקדמות הומניטרית. אני רוצה להגיד שהמשוואה הזו ממש נותנת את המפתח בידיים של החמאס ומעודדת עוד חטיפות. זה דבר הזוי ששני מיליון איש ישלמו את המחיר המכוער של הטרור. מעבר לזה זה מראה לנו את סדר העדיפויות של שר החינוך – קודם גופות (שאחד מהם הוא מהמגזר של שר החינוך) ורק אח"כ אנשים שחיים בשבי כבר 4 שנים. להזכיר קודם את המתים כגיבורים ולאחר מכן את האנשים החיים ולא לעשות כלום כדי לשחרר אותם – מראה על סדר עדיפות מעוות.

אורן טוקטלי – א. חלקנו לוקחים חלק בהפגנות כל מוצ"ש ברחבי הארץ. אני חושב שאנחנו צריכים להגביר את הנוכחות שלנו בהפגנות. יש כמה הפגנות כל שבת. אסור לכבות את האש הזאת. אני קורא לכל אחד מאתנו במיוחד לאלה שיש השפעה בסניפים – לעשות מאמץ ולהפגין נוכחות. ב. אנחנו מפלגה פוליטית. בשנה הקרובה יהיו בחירות שאנחנו לא יודעים מתי אבל באוקטובר יתקיימו הבחירות המוניציפאליות. יש חשיבות גדולה לבחירות האלה מכמה טעמים: א. חלק מהחיים שלנו מעוצבים ומושפעים מקבלת ההחלטות של הנציגים המוניציפאליים; ב. יש משמעות קונקרטי לנכחות של נציגי מרצ ברחבי הארץ. כאשר נציג מרצ בעירייה או במועצה מדבר כנציג מרצ זה תורם לנכחות שלנו במרחב הציבורי. וככל שנצליח יותר במוניציפאלי יהיו תוצאות חיוביות יותר בבחירות לכנסת. ג. צריך לראות בזה גם כחזרה כללית לבחירות לכנסת כי אנחנו לא יודעים מתי הן תהיינה. זה תרגול של כל המערכות.

שוקי קרומר – אני חבר חדש בהנהלה. אני בא משלי, רצ ומרצ. כשרן כהן בא לשלי גם אני הצטרפתי לשלי. אני מקבל ב-100% את דברי תמי לגבי המצב הפוליטי הנוראי ומה שקורה בעזה. לבי לבי. זה הורג אותנו והורס אותנו בעת ובעונה אחת. ומה שעושים בעזה זה נורא ואיום. אנחנו מפגינים בכל מקום. צריך להגיד את זה בכל מקום. צריך להגיע לשלום. אנחנו בעד להחזיר את כל השטחים. לגבי השריפות בעזה – אני מבין את מצוקת התושבים ואני בעדם. אני גם עם תושבי המושבים והקיבוצים ששורפים להם אלפי דונמים. אני חושב תמי, שכיושבת ראש מרצ, את צריכה לדבר גם על זה. לאורי – לא קשור אם דתי או לא דתי צריך להחזיר גם גופות וגם חיים.

גבי לסקי – אני מייצגת מספר תיקים של האוניות שניסו לעבור את הסגר הימי לעזה, מעין מחאה ימית. המשפטים האלה מתקיימים בבתי משפט לענייני אדמירליות, שמתנהל לפי חוקים בריטיים מלפני המנדט, נגד פיראטים. באנגליה זה כבר לא מתקיים אבל בארץ לא שינו את זה. בבית משפט אני כל פעם מביאה מומחים וחוות דעת על המצב ההומניטרי בעזה כדי להראות שמדובר במשט מחאה שכל מה שרוצים לעשות זה לזעוק לעולם שיש שם בעיה. העמדה העקבית של המדינה היא שאין משבר הומניטרי בעזה. יש מצב קשה אבל אין משבר הומניטרי. נתתי להם נתונים שיש 43% אבטלה שזה הגבוה ביותר בעולם, 65% אבטלה של צעירים. אין מספיק מים כדי לעשות ניקוז אז אין ניקוז. 4 שעות ביום חשמל אז אין אינקובטורים. אין מספיק דלק לגנרטור, אין חלב. מדינת ישראל לא מכירה במצב המשברי שמצריך התייחסות מיוחדת. צריך להכיר קודם במצב המשברי ואז לתקן אותו. אומרים שידוגו דגים, אבל צמצמו את המתחם שהאוניות העזתיות יכולות לצאת לים, רק 9 מייל ימי מהחוף ואין דגים באזור שמותר להם לדוג. המצב מאד מאד קשה ומסוכן. יותר מזה, ההכרזה על הסגר הימי נעשתה ע"י אהוד ברק ב-2009 ומאז לא חודש. אני חושבת שצריך לדרוש בדיון מיוחד לבדוק אם ההכרזה הזו עדיין הכרחית, האם היא עדיין בתוקף. ועדת טירקל קבעה שהסגר צריך להיות זמני ושצריך לתת תוקף להכרזה. צריך להעלות את נושא הסגר. לדעתי הסגר כבר לא חוקי.

סמרה פארח – זו פעם ראשונה שאני בפורום הזה. אני מתרגש להופיע בפניכם. רק במרצ חבר ערבי יכול להתמודד כשווה מול שווים על תפקיד וגם לזכות. זה כבוד גדול להיות יו"ר סניף ערבי בעיר יהודית. זכות גדולה להיות בהנהלת המפלגה. זו זכות גדולה שבצידה יש גם אחריות לא קטנה. אחריות להשתתף ולקחת חלק במאמץ לשמור על מרצ ככוח פוליטי בולט ומשפיע בישראל. אחריות לשמר מעל המים את הקול השמאלני הברור והצלול היחיד בחברה. זה קול יהודי-ערבי משותף. לא פשוט לדבר שמאלנות, לא פשוט ללכת נגד הזרם, שכל כך מבוסס מעצמו אחרי העברת השגרירות האמריקאית לירושלים, אחרי מופע הקלסרים של ביבי, אחרי ביטול הסכם הגרעין, אחרי ההפצצות בסוריה ואחרי ההצלחה בגבול עזה, שאוי לנו אם זו הצלחה עם מאה הרוגים ומאות פצועים ועם חיזוק כוחה של חמאס והג'יהאד האיסלאמי. יש לנו חבר מצוין בבית הלבן מסבירים ביבי ובנט, שסוף סוף מבין אותנו מרשה לנו ללכת עם חזון ישראל השלמה, ומחייקת המדינה הפלסטינית מהמפה. איזה קוצר ראות. לאיזה אסון שהם מדרדרים אותנו ואת כל מי שיושב על חלקת האדמה הזו יחד עם החבר הנפלא שלהם מהבית הלבן. לא קל להיות שמאלן כשבבלפור יושב ביבי המסית הגדול ביותר נגד השמאל הישראלי, מאז הקמת המדינה. ראש ממשלה שמנסה באורח חסר תקדים לאלף את התקשורת ולסרס את בית המשפט העליון כדי לקדם את האג'נדות שלו ללא הפרעה. זו החובה האזרחית הכי חשובה של כל מי שיושב בחדר הזה להסביר לאזרחי מדינת ישראל שטראמפ זו תופעה ביזארית חולפת גם אם תיקח שמונה שנים. שאף אחד בעולם חוץ ממנו לא מכיר בירושלים בירת ישראל כל עוד ירושלים המזרחית היא לא בירה מקבילה של פלסטין. אף אחד חוץ מביבי וטראמפ לא מוכן להכשיר את הכיבוש הישראלי. בשבוע שעבר קיבלנו אזרחי ישראל קריאת השכמה מהדהדת בדמות ביטול הביקור של נבחרת ארגנטינה. אני חושש שחלק גדול מהציבור לא הפנים את המסר. התפקיד של מרצ הוא לא לוותר ולא להתקרנף ולהבהיר לציבור שאם לא נתעשת בהקדם – ליאו מסי הוא רק הסנונית הראשונה בגל ההחרמה העתידי לבוא על ישראל.

היום זו ישיבה חגיגית. אבל בעתיד הקרוב, ההנהלה הזו תהיה חייבת בלי חשש ובלי למרוח את הענין, בדרכה האידיאולוגית של מרצ, להחליט האם זו מפלגה ציונית או זו מפלגת כל חבריה, מפלגה המגדירה את עצמה כך שכל ישראלי, ציוני ולא ציוני, יכול למצוא את עצמו בה. זה יכול רק להועיל לנו. מצד אחד יהודים ושמאלנים יישארו ומצד שני קהלים ערבים דמוקרטיים חדשים יצטרפו. מבחינתי, כדמוקרט אמיתי, שיגדיר כל אחד את עצמו כערבי, כיהודי, כציוני או לא ציוני, כחילוני, כדתי, או כליברלי - אבל מפלגת שמאל זו ההגדרה המחייבת. אם המפלגה היא באמת כזו ודוגלת בשוויון ודמוקרטיה היא לא יכולה להגדיר עצמה כך שחמישית מהאוכלוסייה לא יכולה להזדהות. אי אפשר לחמוק מהדיון הזה. שיהיה לנו הרבה בהצלחה ושנשכיל לשמור על מרצ ולהגביר את ההשפעה על החברה הישראלית. כנגד כל כוחות השחור מסביב.

רן כהן – האמת שלא התכוונתי לדבר, רציתי רק לשמוע, אבל להיות פה זה כמו לשתות מים חיים. לכן החלטתי לומר כמה מלים. אני רוצה להזכיר, שהסיטואציה הנוכחית בגבול עזה זה תוצר של הימין הישראלי. כאשר עלה נושא ההתנתקות אנחנו לא היינו נגד כי היינו נגד הכיבוש. דרשנו שיהיה בהסכמה. מי שהחליט לעשות את זה חד צדדי וללא הסכמה הוא שיצר את המצב הנוכחי. ולכן תושבי עוטף עזה צריכים לדעת שזה תוצר של ממשלת הימין.

דבר נוסף, חשוב לי להגיד אותו כי הוא לא לגמרי נשמע, הדבר הנורמלי, שכאשר יש במדינה הנהגה, האחריות שלה היא לא רק לשלוח את החיילים שיבצעו את המדיניות שלה. תפקידה של הנהגה, כאשר היא רואה מערכה מלחמתית – היא קודם כל לעשות הכל כדי למנוע אותה. ממשלת נתניהו באופן וטוטלי מושכת את ידיה מלעשות כל צעד שהוא כדי למנוע את המשבר ההומניטרי מצד אחד והמחבלים מצד שני. מבחינה זו, התביעה כלפי ההנהגה צריכה להיות חלק מהמצע שלנו.

באתי בתור אורח, ואני מודה שזה עונג גדול אחרי הרבה שנים שלא נוכחתי בדיונים כאלה. אני מתנצל כי גם הגעתי באיחור ואני גם יוצא מוקדם כי אני צריך להיות בביתן אהרון לספר על הספר שלי "סעיד". אז אני מתנצל.

אייל ברגמן – אני פעם ראשונה בהנהלה. רציתי לומר שביום שישי האחרון היו במצעד הגאווה רבע מיליון אנשים, שזה שבעה מנדטים, יותר ממה שקיבלו ישראל ביתנו, יותר ממה שקיבלו ש"ס, נהרו באוטובוסים עשרות אלפי בני נוער שבאו לראות תקווה. זה כוח אלקטורלי עצום שצריך להתייחס אליו.

יניב שגיא – תודה לכל דוברים.

תמי זנדברג – ראשית ברכות לאילן גילאון על הולדת הנכדה ה-9 והבת של חברת ההנהלה מאיה קרבטרי. מזל טוב.

נושא הוועדות והתוספת להנהלה (מצורפת רשימה)

תמי זנדברג - בישיבה הקודמת התחלנו להרכיב מחדש את הוועדות לאחר בחירת הוועידה החדשה וההנהלה החדשה. באופן חריג, התהליך הזה לווה גם בבחירות לראשות המפלגה. בישיבה הקודמת אישרנו את הוועדות: בית הדין, ועדת בחירות וועדת ביקורת, היום אנחנו משלימים את המהלך עם שתי ועדות נוספות: 1. **ועדת חוקה** (היו"ר ד"ר רועי פלד – מוכר לכולנו כמומחה למשפט חוקתי, יו"ר התנועה לחופש המידע ובעבר עבד עם ג'ומס), ו-2. **ועדת כספים** שמורכבת מהנהלה ולא מאושרת בוועידה (היו"ר דרור מורג מזכ"ל המפלגה לשעבר, שממשיך בתפקידו כיו"ר ועדת כספים זו קדנציה שניה). הוועדות, כמיטב המסורת, הורכבו בצורה שיתופית, יחד עם חברי הכנסת ועם הנציגים השונים בכל הדרגים והזירות. ניסינו לשלב נשים-גברים, צעירים-ותיקים, עירוניים-קיבוצניקים, יהודים-ערבים. לא כולם הצליחו להיכנס. שילבנו אותם כבאים בתור.

תוספת להנהלה – כידוע לכם, ההנהלה הזו יכולה להרחיב ב-10%. הפעם יש כמעט 70 חברים ולכן יכולנו להוסיף 7 חברים. הסיבה היא שיש חברים מתוקף תפקידם, והחלק הנבחר הוא נגזרת מהחלק המכהן מתוקף תפקידו. ככל שיש יותר מתוקף תפקידם גדל גם חלקם של הנבחרים. לכן ההנהלה הזו גדולה יותר מקודמתה. השמות מצורפים ברשימה. חלק מהשמות וכבוד לנו שיצטרפו להנהלה, כמו נעמי חזן - ח"כ לשעבר, אבו וילן – ח"כ לשעבר. הצעתי להוסיף גם את אבי בוסקילה שהתמודד לראשות מרצ וחשבתי שזה נכון וראוי שהוא יהיה חלק מהפורום הזה. הצעתי גם את עידן למדן שנפל בהגרלה על המקום האחרון. מיקי גיצין, מנכ"ל הקרן החדשה לישראל, גם חבר מועצה בעיריית ת"א. שבעת שמות לפניכם. לדעתי זו רשימה ייצוגית ומכובדת ויש לנו מה להתגאות בחברים שיהיו בפורום הזה. ועדת החוקה וההצעה להרחבת ההנהלה טעונת אישור הוועידה, שתתקיים בסוף חודש יולי. ועדת הכספים מאושרת בהנהלה הזו.

גליה גולן – רציתי להציע שכל חברי הכנסת לשעבר יהיו חברי הנהלה אוטומטית והתוספת שהציעה יו"ר המפלגה תהיה מעבר לתוספת הזו. יש שני ח"כים לשעבר ברשימת ההרחבה. זה יאפשר להוסיף עוד אנשים.

נראה לי שנכון להוסיף גם את אורי אלדר, שהקים את הפורום החברתי והוא יו"ר שלו. דבר נוסף – אנחנו במצב מוזר: יש לנו יו"ר ועידה, יו"ר הנהלה ויו"ר ועדות שאישרנו – כולם גברים. **אין כאן 40% לכל מגדר**. צריך לתקן את זה.

עינת עובדיה – גליה לקחה לי את המלים. אני מתכוונת להימנע מהצבעה, כיוון שאנחנו לא יכולים להרשות לעצמנו שכל התפקידים הנבחרים במפלגה יהיו רק גברים ואין לי מלה רעה על אף אחד. זו אמירה לא נכונה. כל יושבי ראש הוועדות הם גברים. רק יו"ר המפלגה (תמי) ויו"ר בית הדין (עדי גייסי) הן נשים.

אני אמנע בהצבעה כי אני חושבת שצריך ייצוג מגדרי הולם כשאין ייצוג מגדרי בראשי ועדות זה לוקח אותנו כמה צעדים לאחור כי במרצ יש כבר נשים שנבחרות מעצם פעילותן ולא מהיותן נשים. הבטחת הייצוג במרצ השיגה את מטרתה. לכן ברגע שאין ייצוג מגדרי בתפקידי יושבי ראש ועדות – זה לוקח אותנו כמה צעדים אחורה.

דבר נוסף - יש חברה אחת (רונית ריינר) שמיועדת לוועדת חוקה והיא כבר מכהנת בבית הדין אז היא לא יכולה להיות חברה גם בוועדת חוקה ולכן אי אפשר לאשר את הוועדה הזו.

אסתר לבנון-מורדוך – אפשר לתקן את זה ע"י אחריות משותפת שמתחלקים בעול.

סוזי בכר – שאלה לגבי הרחבת ההנהלה: מישהו אמר שהרחבת ההנהלה צריכה להיות בתוך 3 שנים מאז הבחירות האחרונות.

אמילי גרינצוויג – אני רוצה לדעת מראש מה הולך להיות בהנהלה. אולי פיספסתי כמה מיילים. לא ראיתי את זה באף מייל.

מיטל להבי – אין לי ביקורת על אף אחד מהמועמדים. אני מכירה לפחות שני ר"ח וכלכלנים שהגישו מועמדות לוועדת כספים ואני שואלת לפי מה בוחרים את האנשים? כי המקצועיות שלהם והמחויבות שלהם למפלגה הייתה מאד גבוהה ואני חושבת שלא דיברו אתם.

דרור מורג – **עינת**, אם ידעת שיש תקלה – למה לא להגיד את זה מראש?

מיטל – לידיעתך - ועדת כספים זה התהליך הכי שקוף שנעשה אי פעם.
סוזי – ייצוג יו"ר ועדות - יש הזדמנות לתקן כי יש עוד ועדה שלא אושרה – צוות הכרעות.

תמי זנדברג - כמה תשובות:

מיטל – אמרתי קודם שבתהליך ההרכבה לא כל מגישי המועמדות נבחרו. חברי הכנסת היו שותפים לבחירה. ועדת הכספים הייתה הוועדה הכי קשה כי היא הוועדה הכי קטנה ולכן שם היה מספר המאוכזבים הגדול ביותר. אם יש מי שרוצה לתרום בתחום הכלכלי – תמיד אנחנו זקוקים למתנדבים ופעילים בתחום הזה. תמיד זה טוב שאנשים תורמים מתחום העיסוק והמומחיות שלהם למפלגה. **גליה** – לגבי חברי כנסת לשעבר: יו"ר המפלגה לשעבר אוטומטית חברים לכל החיים (ג'ומס, ביילין, זבה). ח"כ לשעבר בתיקון החוקה הקודם נקבע שיהיו חברים אוטומטית שתי קדנציות לאחר סיום כהונתם בכנסת (ניצן הורוביץ חבר בהנהלה הזו ואבו היה חבר עד הנהלה הקודמת). ראיתי שאבו פעיל ורוצה להמשיך בפעילות אז הצעתי להוסיף אותו. זה לא הדין לגבי קולט. קולט אביטל, חברה ותיקה יותר שראיתי שהיא באה והיא פעילה ומשתתפת אז גם לה הצעתי. לכן כהן הצעתי שיעמוד בראש נשיאות הוועדה ויחליף את אורי. הוחלט שיהיו חברים רק שתי קדנציות כדי שלא יוצר כאן מעין בית לורדים. זה ראוי לדין ותיקון חוקתי. אני זוכרת את הדיון הזה בתיקוני החוקה הקודמת. אפשר להחליט כך או כך. בחוקה האחרונה זה לא עלה. המצב כרגע הוא יו"ר המפלגה זה לכל החיים וחבר כנסת זה שתי קדנציות לאחר סיום כהונה. לכל שלושת חברי הכנסת שהצעתי – קולט, אבו ונעמי חזן – נמצאים ברשימה כי ראיתי שהם פעילים מאד. בזמנו צלי רשף היה גם חבר הנהלה, אם כי לא היה פעיל. השיקול שלי היה ששלושת החברים האלה היו פעילים. נעמי אפילו הגישה מועמדות.

לגבי אורי אלדר – בליל הספירה הייתה טעות בספירת הקולות והוא נמצא בבאים בתור ואני בטוחה שייכנס.

עידן למדן הגיע יחד לאותו מקום עם ריקי שפירא והוא נפל בהגרלה. לכן חשבתי שמן הראוי לצרף אותו, כי הוא נפל על רקע פרוצדורלי.

הפורומים שחברים בהנהלה מופיעים בחוקה. יש לזה תוקף חזק. יש פורומים שלא נכללים בהנהלה. לגבי הבטחת ייצוג מגדרי – אתן צודקות. התמונה שנוצרה כשמסתכלים עליה רוחבית – היא לא טובה ולא מייצגת. שמרנו בוועדות על ייצוג מגדרי אורכי. חלק מהתפקידים הם נבחרים, חלקם ממונים. בהרכבת יושבי הראש – אכן נוצרה הטיה מגדרית. עשינו מאמץ גדול לאתר אשה לתפקיד יו"ר ועדת ביקורת.

אני מציעה שלהבא נבטיח הבטחת ייצוג מגדרית גם רוחבית ולא רק אורכית. יש בעיה עם תפקידים נבחרים שאי אפשר לשלוט בזה (למזכ"ל למשל, התמודדו שני גברים ואשה אחת שפרשה). אני מודה שלא שמתני לב לזה בזמן אמת והיום אי אפשר לשנות כי אנשים כבר קיבלו את התפקידים. לעתיד נדאג לזה איפה שמתאפשר.

סוזי – לגבי 3 שנים – התקנון קובע שהנהלה יכולה להרחיב את עצמה לעד 10% ממספר החברים המכהנים ביום בחירתה ולא יותר מ-3 שנים ממועד הבחירות לכנסת. למיטב הבנתי וגם יעוץ שקיבלתי כוונת המחוקק הייתה שלא יהיה מצב שהנהלה מכהנת 3 שנים, ובשנה הרביעית כשמגיעים לבחירות, נכנסים כל מיני אנשים שמנסים לעשות שינוי כדי להעביר דברים כאלה ואחרים, כמו מועמד לראשות ממשלה, לדברים מהותיים במצע וכו'.

זה לא המקרה שלפנינו. זו הנהלה חדשה. האנשים שמכהנים פה הם לא קונויקטורה אד-הוק. כמובן שכל החלטה שלנו עומדת בפני ביקורת. אין חשש שיהיה ניצול לרעה של הפורום הזה, כי אף אחד מהם לא התמודד, למעט נעמי חזן שהגישה מועמדות ואני פניתי אליה ביוזמתי ואמרתי לה שתסיר את המועמדות כי אני אגיש אותה בשיריון הזה. כל השאר פרט לעידן אנשים שלא הגישו מועמדות ואני חשבתי שזה מן הראוי ומן הכבוד למוסד הזה שהאנשים האלה יכהנו בו.

עינת – יש לנו חברה בוועדת החוקה שהיא גם חברה בבית הדין וזה לא לפי הכללים. כיוון שהיא לא נמצאת כאן והיא לא חברת הנהלה, אני מציעה לאשר את הרשימה בכפוף לזה שרוני ריינר תחליט באיזו ועדה היא רוצה לכהן ובמקומה בוועדה השניה תיכנס האשה הבאה בתור (אם אין 40%).

טלי ספיר-גורן – מבין הגופים שצריך לבחור – אני מבינה שועדת הכספים זה הגוף שליו"ר יש בו יותר השפעה על האג'נדה שלו. למשל, אם חשוב לו יותר הסניפים, או הנוער וכו', לשם הוא יוביל את המשאבים כך או אחרת, לעומת ועדת חוקה ששם יש פחות השפעה של אג'נדה. השאלה אם יש דבר כזה שמי שמועמד אומר מה הוא חושב?

סימה רוקח-אוחיון – שאלה לגבי ועדת כספים לגבי הייצוג של ההסתדרות. לפי מה שהבנתי מיוסי מרציאנו, יו"ר הסיעה בהסתדרות שהיה נהוג כל השנים שבוועדת כספים יהיה נציג ההסתדרות. לא

היה צורך להגיש מועמדות. זה היה חלק מהעניין. מתומר קיבלתי תשובה היא שאף אחד מהסיעה לא הגיש. אני לא מבינה למה אין ייצוג להסתדרות.

שוש ערער – שאלת הבהרה לגבי מועמדים שהיו לוועדת הכספים (מה שמיטל העלתה): אם אני לא טועה, חברי ועדת כספים צריכה להיות מורכבת לא מתוך כלל חברי הוועדה, אלא דווקא מההנהלה כי ההנהלה היא יותר אופרטיבית. לא נכון?

דרור מורג – לא. זה לא מחייב.

שוקי קרומר – בתשובה לטלי גורן – דברי ועדת כספים עוברים גם בהנהלה, זה לא שהיושב ראש מחליט להעביר כסף לצעירים. יש תקציב, יש ועדה ויש הנהלה. אין סיבה שיהיה נציג של ההסתדרות בוועדת כספים. יש נציגים של ההסתדרות בהנהלה.

סימה רוקח-אוחיון – אני לא יודע. אין סיבה שנציג ההסתדרות יהיה בוועדת כספים. תומר הוא גם בוועדת כספים.

תמי זנדברג – באופן כללי כל הוועדות הסמכויות ואופן ההרכבה – בתקנון. ועדת כספים – היא הגוף המפקח על תקציב המפלגה. יו"ר המפלגה והמזכ"ל אחראים על הוצאת הכספים והמדיניות הפוליטית עם התקציב שהועמד לרשותנו מהכנסת. לא חובה שבועדת כספים יכהנו חברי הנהלה, היא רק נבחרת ע"י ההנהלה. תקציב המפלגה מוצג להנהלה כל שנה ויש עליו דיון והוא מאושר בהנהלה. בהתאם לתקנון חייב להיות בוועדת כספים חבר כנסת. ח"כ עיסאווי פריג' חבר בוועדה. הרעיון הוא שבועדה יהיו אנשים עם הבנה פוליטית. בראש הוועדה עומד דרור מורג, מזכ"ל המפלגה לשעבר וזו לו כבר קדנציה שניה שהוא ממלא בהצלחה רבה.

דרור מורג – ועדת כספים היא לא פיקניק. יש המון אחריות על חברי הוועדה. האחריות היא לדאוג לתקציב מאוזן ושמייעים לבחירות עם מספיק כסף כדי לעבור אותן. יש אתגר לקראת הבחירות המוניציפאליות שיש פערים אדירים בין המועמדים שרוצים להצליח ובין הוועדה שגם רוצה שיעצילו והאתגרים הם עצומים איך יוצאים מהבחירות האלה בצורה מאוזנת. התפקיד שלי הוא מאתגר ולדאוג שנצלח את העניין בהצלחה ושנדע לפקח ולוודא שיש שקיפות מלאה. יש שיתוף פעולה מצוין עם היו"ר והמזכ"ל ויש שקיפות. המהלכים הם מקצועיים וענייניים.

מיכל רוזין – בוועדות יש כל הזמן חילופים. לכן לכל ועדה יש גם הבאים בתור.

יניב שגיא – הדיון הסתיים. תודה על ההערות החשובות. תודה לתמי על המאמץ להביא ועדות מאוזנות. נצביע על כל ועדה בפני עצמה (נתחשב בבחירתה של רוני ריינר).

א. ועדת חוקה ותקנון -

בעד – 39

נגד – 0

נמנע – 4

ב. ועדת כספים -

בעד – 34

נגד – 0

נמנע – 7

ג. הרחבת ההנהלה -

בעד – 41

נגד – 0

נמנע – 2